

ikke behøver at dvæle ved, dels ogsaa paa Grund af den store Meningsforskjel, som var til Stede under Sagens Behandling her i Thinget. Det har imidlertid senere vist sig, at de Ulemper, som foranledigede dette Lovforslag — og jeg tror ikke, der var nogen Menighed om, at man følte disse Ulemper — ikke ere tagne af siden den Tid, men snarere ere tagne til, og da nu hertil kom, at jeg modtog Opfordring fra Hovedbestyrelsen for Sagførersforeningen om at gjøre denne Sag til Gjenstand for fornyet Overbejelse, har jeg tilladt mig at fremkomme med nærværende Lovforslag for dette Thing. Det afviger i flere Punkter, hvorom der er gjort udførlig Rede i Motiverne, fra det tidligere. I mange Henseender har jeg stræbt efter at følge Flertallet i Landthingsudvalget, hvis Mening kom tilsynne i Betænkningen, men i andre Punkter har jeg ikke troet at kunne følge det. Men der er uden en hel Del nye Punkter, som slet ikke vare paa Bane under forrige Behandling, og som jeg er bleven foranlediget til at indbringe dels ved det omtalte Andragende fra Sagførersforeningen og dels ved senere opstaaede Erfaringer. Som det vil ses, gaar Lovforslaget ud paa at holde noget igjen med Hensyn til den stærke Forøgelse af Sagførere, uden dog at opgive Principet for den nuværende Ordning af Forholdet, det vil altsaa sige, uden at vende tilbage til den ældre Ordning, hvorefter det var en Slags Embede, hvortil der blev givet Ud nævnelse af Regeringen; man bibeholder den nuværende Ordning, hvorefter det er en Slags Næring, som Enhver kan forlange sig admitteret til, naar han tilfredsstiller visse lobbestemte Betingelser. Den Formindskelse af Sagførernes Antal, som Lovforslaget altsaa tilstræber, søges naaet ved paa nogle Punkter at skjærpe disse Betingelser. Saaledes for det Første med Hensyn til Alderen, idet jeg har troet at burde foreslaa, at man ikke kan blive Sagfører, førend man er 30 Aar. Dernæst ogsaa med Hensyn til den foreskrevne Prøvetid, som jo nu væsentligst er 3 Aars Virksomhed hos en Sagfører eller en Retsbetjent. Denne Termin har jeg troet at kunne forlænge til 5 Aar. Dernæst har jeg i Overensstemmelse med Landsthingets Mening, da Sagen sidst behandlede her, ment, at man ikke længer burde tilstede dansk juridisk Examen at give Afgang til Sagførersstilling, da der aldeles ikke er nogen Trang dertil, og da der ingen Grund er til at lade sig nyie med den ringere Grad af Dannelse, idet der er nok af de latinske Jurister. Dernæst har jeg i Lovforslaget optaget som noget Nyt Bestemmel-

ser om, hvori Sagførernes Eneret egentlig bestaar. Det er et Punkt, som der i det tidligere Lovforslag ligesom i Loven af 26de Mai 1868 ikke findes Noget om, idet man har henholdt sig til ældre Lovgivningsregler herom. Disse ere imidlertid paa enkelte Punkter noget tvivlsomme, de have i det mindste fremkaldt Tvivl, og dernæst ere de maaste ogsaa paa visse Punkter mindre hensigtsmæssige. Jeg har derfor troet, at det var rigtig i Lovforslaget at medtage udtrykkelige Bestemmelser om dette Forhold. — Saa er der optaget nogle Bestemmelser om Ophør af Sagførervirksomheden, som sigte til at gjøre det lettere ad administrativ Vej at fjerne den Sagfører, som maa siges at have gjort sig uværdig til Stillingen, eller som i andre Henseender ikke opfylder Lovgivningens Betingelser i saa Henseende, navnlig ikke den fornødne Vederhæftighed. — Endelig har jeg i Lovforslaget, i Lighed med det tidligere Lovforslag, optaget den Ordning om Sagførersamfund og Sagførerraad, som sigter til at indføre en Slags disciplinær Selvkontrol i Sagførerstanden og dernæst tillige yde Publikum en Garanti og en lettere Afgang til at faae Klager over Sagførere afgjorte hurtig og uden Beføstning. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at forelægge dette temmelig vidtløftige Lovforslag, idet jeg bemærker, at jeg selvfølgelig ikke her i Dag kan komme ind paa de mange Smaapunkter, hvori det afviger fra det tidligere Forslag.

Formanden: Exemplarer af de saaledes fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 3 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Der blev afgivet 45 Stemmesedler, som alle vare udfyldte og gyldige.

Valgte bleve: Dresing, Schrøder, og Ethyr, hver med 45 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af 1ste Behandling af Forslag til Lov om anerkjendte Sygekasser.